

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 85/12
Люксембург, 21 юни 2012 г.

Решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11
Mahagében kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó
Főigazgatósága
Péter Dávid/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó
Főigazgatósága

По принцип не може да бъде отказано приспадане на ДДС поради извършени от издателя на фактурата нарушения

*Трябва обаче да се откаже приспадане на ДДС, ако данъчнозадълженото лице е знаело
или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е
част от данъчна измама*

Съгласно Директивата за ДДС¹ предприятията по правило имат право да приспаднат платения от тях ДДС при получаването на стоки или услуги, нужни за дейността им. За да упражнят това право на приспадане, те трябва да притежават надлежно изготвена фактура за доставката на тези стоки и услуги.

Унгарското право изисква от данъчнозадължените лица да положат грижата на добър търговец, за да се уверят в редовността на сделките, при които се начислява ДДС.

Дело C-80/11

Mahagében kft, унгарско дружество, иска да приспадне от ДДС, на който е лице платец, данъка, който е платило на доставчика си за предоставените различни количества необработени акациевии трупи. Доставчикът изготвя фактури за доставката на тези стоки и внася в бюджета платения от Mahagében ДДС. От своя страна Mahagében упражнява право на приспадане.

Извършвайки проверка на доставчика обаче, унгарският данъчен орган установява, че количеството акациевии трупи, с което според счетоводните данни е разполагал доставчикът към момента на извършените от Mahagében покупки, не е било достатъчно, за да бъдат осъществени фактурираните на това дружество доставки. Като приема, че представените от дружеството Mahagében фактури не отразяват действителните обстоятелства по тези доставки, данъчният орган отказва да признае на това дружество право на приспадане на ДДС. Освен това данъчният орган упреква Mahagében, че не е проверило дали търговският му партньор има качеството на данъчнозадължено лице и дали същият е изпълнил законовите си задължения във връзка с ДДС.

Сезиран със спора Baranya Megyei Bíróság (Окръжен съд, Бараня, Унгария) пита Съда дали може да се откаже приспадане на ДДС, когато фактурите, въз основа на които се иска това приспадане, са редовни от външна страна, но според данъчния орган съответното дружество не се е уверило, че издателят на тези фактури е изпълнил нормативните си задължения.

Дело C-142/11

¹ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправка в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3).

По силата на договор за изработка и ползвайки услугите на подизпълнители г-н Dávid извършва различни строителни работи. Той иска да приспадне платения на подизпълнителите ДДС, но унгарският данъчен орган отказва да му признае право на приспадане на този данък поради извършени от тези подизпълнители нарушения.

Сезираният с този спор Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság (Окръжен съд, Jász-Nagykun-Szolnok, Унгария) пита Съда дали може да се откаже приспадане на ДДС поради това, че издателят на фактурата е извършил нарушения, ако не е установено, че лицето, което иска да упражни право на приспадане, е знаело за тези нарушения.

В постановеното днес решение Съдът припомня, на първо място, че предвиденото в Директивата право на приспадане, което е неразделна част от механизма на ДДС, по принцип не може да бъде ограничавано. Въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи сделки с определени стоки или услуги е бил внесен или не в държавния бюджет е без значение за правото на данъчнозадълженото лице да приспадне платения по получени доставки ДДС.

Държавите членки обаче могат да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба. Такъв е в частност случаят, когато данъчнозадълженото лице, което е получило стоките и услугите, основание за правото на приспадане, е знаело или е трябвало да знае, че въпросната сделка е част от данъчна измама, извършена от доставчика или друг стопански субект нагоре по веригата. Според Съда данъчният орган е този, който трябва да докаже, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че е налице измама.

На следващо място, Съдът разглежда задължението на данъчнозадълженото лице да се увери, че поведението на търговския му партньор е правомерно. Съдът отбелязва, че когато са налице данни за евентуални нарушения или измама, стопанският субект би могъл да проучи друг доставчик, за да се увери в неговата надеждност. Данъчната администрация обаче не може по принцип да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, да се увери, че стопанските субекти нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама.

Всъщност данъчните органи по принцип са тези, които трябва да осъществят необходимите проверки по отношение на данъчнозадължените лица, за да установят нарушения и измами с ДДС и да наложат санкции на извършилото ги данъчнозадължено лице. Следователно тези органи не могат да прехвърлят собствените си контролни задължения върху данъчнозадължените лица и да им отказват право на приспадане поради неизпълнение на тези задължения.

Накрая, по настоящите дела Съдът установява, че според предоставените от националните юрисдикции сведения сделките, с които се обосновава правото на приспадане, действително са извършени и че съответните фактури съдържат данните, изисквани от Директивата, поради което са изпълнени предвидените процесуални и материалноправни условия за възникването и упражняването на правото на приспадане. Освен това Съдът отбелязва, че в актовете за преюдициално запитване не се посочва, че получателите на фактурите лично са извършили неправомерни действия като например представяне на неверни декларации или изготвяне на нередовни фактури.

При тези обстоятелства Съдът отговаря, **че Директивата не допуска практиката на унгарския данъчен орган**, който отказва да признае на данъчнозадълженото лице право на приспадане на платения ДДС поради това, че издателят на фактурата, въз основа на която се иска приспадане, е извършил нарушения, без да доказва, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че някой от стопанските субекти нагоре по веригата на доставки е извършил измама. Освен това **Директивата не допуска национална практика**, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане поради това, че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че търговският му партньор е изпълнил нормативните си задължения, в частност в областта на ДДС, или

поради това, че данъчнозадълженото лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно, че действията на търговския му партньор са правомерни, макар данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на този партньор.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708